Крутись, вертись, моя карусель,
Крутись під спів веселих рогів,
Крутись не сто — п'ять тисяч кругів,
Крутись, вертись — гуляє Брюссель!

І це маля, і мати у білім,
І цей хлопчак в костюмі плюшевім,
І це дівча у платті рожевім,-
Усі раді — діждались неділі.

Летіть, летіть, конята прудкі,
Сьогодні тут не місце журбі,
Нехай шахрай мишкує в юрбі,
Летіть, летіть, бо грають дудки!

Яка краса — куди твоє діло! —
Шугать без дум у цій веремії:
У голові немов дурманіє,
А на душі так любо і мило.

Біжіть кружка під скрипку й фагот,
І під гармонь, конята мої,
Сумирні, мов ягнята малі,
Немов народ у переворот.

А вітер рве — ну прямо страхіття:
Увесь намет двигоче й тріпоче,
І скло бряжчить, і прапор лопоче,
Метля, кружля барвисте плахіття.

Біжіть, біжіть без краю й кінця,
Ви, скакунці, строкаті на масть:
Ніхто вам шпор у боки не дасть,
Зате не дасть ніхто і сінця.

Біжіть, спішіть, хороші конята,
Бо вже, глядіть, настав час вечері:
Вилазить ніч з своєї печери
Гуляк, п'яниць — усіх розганяти.

Біжіть, летіть! На синявий лан
Злотистих зір вже висипав хор,
Ударив дзвін — озвався собор...
Летіть, летіть, ще б'є барабан!